

„Hronic buzolan”

Spectacol inaugural

Sub titlul „Hronic buzolan”, aflat la ediția a IX-a, duminică 22 februarie, s-au deschis o serie de manifestări politico-ideologice și cultural-educative, organizate de Consiliul județean Buzău, în cadrul Festivalului național „Cîntarea României”, și în întîmpinarea celei de a 60-a aniversări a Partidului Comunist Român.

Deschiderea a avut loc în moderna sală a Casei de cultură a sindicatelor, în prezența activiștilor de partid și de stat ai județului și municipiului Buzău, a numeroși oameni de cultură și artă din localitate, a unui entuziast public. În cuvîntul său, președintele Comitetului județean de cultură și educație socialistă, tovarășul Nae Ion, a relevat rolul acestor manifestări, în viața social-politică și culturală a județului și a orașului, ce continuă o veche tradiție, dar și specificul lor actual, acordat de accentul pus pe munca politico-educativă, în conformitate cu cerințele documentelor de partid, cu indicațiile secretarului general, tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Într-adevăr, consultînd caietul-program — elegant tipărit — ce cuprinde activitățile pe parcurs de o lună (22 februarie—22 martie), observăm ponderea dezbaterilor, menite să limpezească conștiința oamenilor muncii, în privința obiectivelor socialiste fixate de partid, a formelor și metodelor de muncă constructivă în viața județului. Astfel, comitetele comunale de partid au organizat, în deschiderea „Hronicului buzolan”, la toate căminele culturale, dezbateri cu privire la noul plan cincinal, expus în Documentele Congresului al XII-lea al Partidului Comunist Român, evidențiind responsabilitățile ce revin fiecărei comune. Comitetul județean de educație politică și cultură socialistă a organizat un simpozion cu tema „Eroismul clasei muncitoare — sursă de inspirație în creația contemporană”, la care au participat invitați din Capitală, oameni de cultură și artă, poeți, membri ai cenaclurilor literare din județ. Secția de propagandă a Comitetului județean al P.C.R. Buzău a organizat un schimb de experiență, între

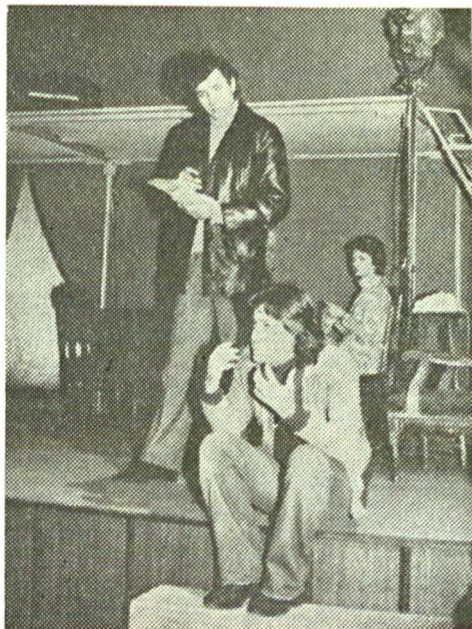
activiștii de partid din oraș și județ, cu tema: „Căi și metode de realizare a educației materialist-științifice a maselor”.

Nu mai spicuiem din bogata și variata activitate cultural-educativă. Să amintim doar că nu lipsesc nici manifestări legate de teatru, cu atît mai mult, cu cît buzoienui se pot mîndri cu o puternică mișcare artistică teatrală, confirmată documentar încă din secolul trecut. Nu mai tirziu decît în acest an, ei vor sărbători o sută de ani de teatru.

Prețuirii acestui gen de artă din partea marelui public, cît și a forurilor de conducere, i se datorează inaugurarea „Hronicului...” cu un spectacol susținut de Teatrul Popular din localitate.

E un teatru cunoscut: începînd din 1971, mai multe premii și diplome îi în-

Scenă din spectacolul „Anchetă asupra unui tînăr care nu a făcut nimic” de Adrian Dohotaru

cununează activitatea : la Festivalul național „I. L. Caragiale“, buzoienii obțin premiul I, medalia de aur ; un alt premiu I și o medalie de aur, în 1974, pentru piesa **Accidentul** de Cristian Munteanu. În 1979, din nou premiul I, medalia de aur și titlul de laureat al celei de-a II-a ediții a Festivalului național „Cîntarea României“. Așadar, un teatru cu o marcă proprie, cu un colectiv puternic, cu o conducere competentă. Despre acestea, revista noastră a mai scris.

Ne revine sarcina să remarcăm, aici, calitatea spectacolului cu piesa lui Adrian Dohotaru, **Anchetă asupra unui tânăr care nu a făcut nimic**, a cărui regie poartă prestigioasă semnătură a artistei emerite Dina Cocea.

E un spectacol cu ritm alert, puternic tensionat, cu o mișcare scenică remarcabilă prin cursivitate și echilibru. E vădită aici experiența de scenă a actriței Dina Cocea, inteligența sa regizorală, răbdarea artizanală în lucrul cu actriței, se simte grija pentru detaliu, pentru plasticitatea gestului, mimicii. Actriței amatori și-au făcut datoria pe deplin, jucînd nu numai cu dăruire sufletească, dar vădînd și o bună cunoaștere a mijloacelor de expresie specifice artei actriței. Au fost momente cînd am crezut că mă aflu în fața unui spectacol cu actriți consacrați, în așa fel m-au convins forța de expresie, naturalețea jocului, mișcarea scenică liberă de orice manieră. Au impresionat, îndeosebi, jocul inteligent al tinărului Viorel Pietrăreanu

în rolul lui Patriciu, ponderea și eleganța lui Alexandru Vrapciu în rolul unui tată patetic, aplombul Vioricăi Busuioc în rolul soarei, profilul caricatural pe care i l-a creat Viorela Olteanu, profesoarei de matematică.

Au mai interpretat cu naturalețe, și desecori cu vigoare : Mihai Adamescu — un neobosit reporter, Onița Dragomir, Ion Romanescu, Augustin Bălan, Mihai Aurelian. În viață îi putem întîlni în cele mai diverse locuri de muncă. În scenă sînt uniți prin pasiunea lor pentru teatru. Ei se simt solidari prin această pasiune, împărtășită publicului buzoian seri de-a rîndul, prin spectacole de ținută artistică.

Nu au lipsit aplauzele la scenă deschisă. Actriții au știut să pună în valoare replicile, momentele de tensiune ale piesei ; și încă ceva ce nu trebuie uitat, cu toții stăpînesc o dicție bună, capitol la care unii dintre actriții profesioniști rămîn încă deficitari.

La sfîrșit l-am întrebat pe directorul teatrului, Nicolae Răican, cum se face că Teatrul Popular din Buzău are o trupă atît de bună. Mi-a răspuns : „Avem un public bun și iubitor de teatru... Sîntem vizitați destul de des de teatrele din Capitală, așa că Teatrul Popular din Buzău trebuie să fie, la rîndu-i, la înalțime. I-o cere publicul“.

Iată cum exigența publicului creează un teatru exigent cu sine.

C.R.M.

Părintele unui celebru personaj

Acum 125 de ani, la 10 martie, se naștea în Maramureș — ținut care a dat culturii noastre mari creații populare și eminenți folcloriști — Petre Dulfu, rămas, în memoria urmașilor, prin personajul eternizat în prelucrările sale, Păcală.

Doctor în litere cu o temă nu întîmplător aleasă, **Actualitatea lui Alecsandri** (Cluj, 1881), Dulfu duce o viață modestă, de funcționar și profesor secundar ; dar se pasionează de folclor, fiind cel mai

fidel informator al lui Hasdeu, (cu lirică din ținutul Sălajului), după lansarea celebrului „chestionar folcloric“ al acestuia. Culegerile sale de poezii populare, cu pretenție de autenticitate, sînt însă amendate de istoricii folclorului, pentru abuziva și neinspirată intervenție în text.

În snoavele cu Păcală, cărora le aplică procedeul, acceptat și larg uzitat (ieri și azi) al „prelucrării“ sau „revestirii“, Petre Dulfu popularizează,

cu un succes enorm, un erou, reprezentativ pentru eternul bun-simț „poporan“, cum s-a observat chiar din anul 1894, anul ediției princeps a *Isprăvilor lui Păcală*.

Au încercat și alții să povestească — apellînd la nesecatul fond folcloric — sfada lui Păcală cu proștii și răii, dar n-au atins priceperea lui Dulfu ; la această cifră aniversară, să ne amintim de cel căruia și teatrul îi datorează — reluat în numeroase dramatizări pentru scena mare și mică și inspirînd chiar noi ipostaze, contemporane — un personaj exprimînd înțelepciunea populară, în nesecata ei putere de invenție umoristică.

I. N.